

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

ANAF

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , București, CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336.85.48
Email:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 302 din 25.08.2015

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.R.L.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. A_SLP 1742/14.08.2015

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr. .X./11.08.2015 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. A_SLP 1742/14.08.2015 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.**, cu sediul în .X..

S.C. .X. S.R.L. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, respectiv pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:
.X. lei – dobanzi aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
.X. lei – penalitati de intarziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014, respectiv **19.12.2013**, potrivit semnăturii de primire a reprezentantului societății pe duplicatul acesteia aflat în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în data de **09.01.2015**, așa cum rezultă din recipisa .X. aplicata pe plicul contestației, aflat în original la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din O.G. nr.

92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, contribuabilul figurând la poziția nr. .X. din Anexa 1 la O.P.A.N.A.F. nr. 3661/2014 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili începând cu 1 ianuarie 2015, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.**

I. Prin contestația formulată, societatea solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, prin care s-au calculat accesorii în cuantum de **.X. lei**, reprezentând:

.X. lei – dobanzi aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;

.X. lei – penalități de intarziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

În susținerea contestației, societatea aduce următoarele argumente:

S.C. .X. S.R.L. susține că, contestația pe care o formulează are la bază adresa nr. .X./21.04.2011 prin care a solicitat îndreptarea unei erori de compensare din oficiu în sumă de .X. lei, ce a determinat o diferență între evidența societății și fișa sintetică din evidența analitică pe plătitor și solicită reglarea acestei diferențe fără să fie generate accesorii în sarcina sa întrucât încă din anul 2004 înregistra TVA de rambursat.

Societatea precizează că prin adresa nr. .X./21.04.2011 a contestat compensarea din oficiu a unor datorii înregistrate pe coloana 11 cu atribut DIM (.X. lei) la fișa de contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice și solicita compensarea acestora cu TVA solicitată la rambursare.

De asemenea, societatea susține că, urmare cererii de compensare, dar cu data înregistrării adresei nr. .X./21.04.2011, s-a generat calculul de accesorii și, invocând prevederile art. 115 și art. 116 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, solicită anularea accesoriiilor stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au calculat în sarcina contestatarii accesorii în sumă de **.X. lei**, reprezentând:

.X. lei – dobanzi aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;

.X. lei – penalități de intarziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

Accesoriile au fost calculate în temeiul prevederilor art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Documentele prin care au fost individualizate debitele principale pentru care au fost calculate accesoriile contestate sunt declarațiile din următoarele date: 25.06.2009, 25.01.2010, 21.05.2010, 09.08.2010, 23.09.2010, 25.10.2010, 25.11.2010, 24.01.2011, 21.03.2011, accesoriile fiind calculate pentru perioada **25.06.2009 – 20.04.2011**.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă accesoriile calculate prin actul administrativ fiscal contestat sunt legal datorate, în condițiile în care baza de calcul a acestora a rezultat în urma operării în evidența fiscală a unor înștiințării privind stingerile creanțelor, respectiv decizii privind compensarea obligațiilor fiscale care nu au fost contestate de societate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au calculat în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** suma de **.X. lei**, reprezentând:

.X. lei – dobanzi aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;

.X. lei – penalități de intarziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, calculate pentru perioada **25.06.2009 – 20.04.2011**.

Documentele prin care au fost individualizate debitele principale pentru care au fost calculate accesoriile contestate sunt declarațiile din următoarele date: 25.06.2009, 25.01.2010, 21.05.2010, 09.08.2010, 23.09.2010, 25.10.2010, 25.11.2010, 24.01.2011, 21.03.2011.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 41 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora **actul administrativ fiscal** este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Astfel, ori de câte ori organele fiscale competente efectuează stingeri în evidența fiscală și constată diferențe în plus sau în minus, emit decizii de compensare și înștiințări privind stingerile efectuate, acte administrativ fiscale,

care potrivit prevederilor art. 205 din actul normativ anterior invocat sunt susceptibile a fi contestate.

Din documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare reține următoarele:

S.C. .X. S.R.L. a declarat sume de plată reprezentând contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice care s-au stins prin plată, respectiv prin compensare, **societatea necontestând înștiințările privind stingerea creanțelor fiscale, respectiv deciziile privind compensarea obligațiilor fiscale**, așa cum rezultă din precizările organelor fiscale cuprinse în adresa nr. .X./06.08.2015 aflată la dosarul cauzei, deși avea această posibilitate conform prevederilor art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, unde se stipulează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente, coroborat cu prevederile pct.5.3 din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

“Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art.209 alin.(2) din Codul de procedură fiscală se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art.209 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente”.

De asemenea, organul de soluționare a contestației nu poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei argumentul societății potrivit căruia: *“prin adresa nr. .X./21.04.2011 a contestat compensarea din oficiu a unor datorii înregistrate pe coloana 11 cu atribut DIM (.X. lei) la fișa de contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice și solicita compensarea acestora cu TVA solicitat la rambursare”,* întrucât așa cum precizează organul fiscal, *„această adresă nu poate fi asimilată unei contestații, nefiind întemeiată în fapt și în drept și neavând individualizat un act administrativ împotriva căruia să fie formulată. Ea reprezintă un răspuns la solicitarea DGAMC referitoare la diferențele existente între evidența contabilă și evidența fiscală privitoare la TVA.”*

În condițiile în care societatea nu a contestat la organul în drept modalitatea de stingere a creanțelor bugetare, iar **Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu are competența materială să se pronunțe asupra temeiniciei și legalității procedurii de stingere a obligațiilor fiscale**, finalizată prin emiterea unui act administrativ care nu a fost contestat,

argumentele societății privitoare la stingerile operate în evidența fiscală nu pot fi analizate în procedura de soluționare a contestației îndreptată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014 prin care organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii în cuantum de **.X. lei**.

Deoarece, organul de soluționare a contestației în prezenta cauză nu poate cenzura stingerile efectuate de organele fiscale, pe care societatea nu a înțeles să le conteste, urmează să ia act de modalitatea în care au fost stinse obligațiile fiscale pentru care au fost calculate accesorii prin decizia contestată.

Astfel, în cauză devin incidente prevederile **art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora :**

“Art.119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art.120 Dobânzi:

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art.120¹ Penalități de întârziere:

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale”.

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Așadar se reține că, în mod legal, organele fiscale au calculat accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în suma de **.X. lei, pentru perioada 25.06.2009 – 20.04.2011**, societatea nefăcând dovada achitării în termen a obligațiilor principale.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor, sub aspectul cotelor aplicate, însumării produselor dintre baza de

calcul, cota de accesorii aplicată și numărul de zile pentru care au fost calculate, în temeiul dispozițiilor **art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014, se va **respinge ca neîntemeiată** contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014, pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.12.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, respectiv pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

.X. lei – dobanzi aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;

.X. lei – penalități de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,
.X.**